

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion**

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Roșioru Nadejda în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ȚAMBALIST Nicolae XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2019 – 16.09.2019;

Instanța de apel: 08.11.2019 – 15.06.2020;

Instanța de recurs: 24.09.2020 – 25.11.2019;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 16 septembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Țambalist Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art. 287 alin. (3) Cod penal (episodul din 18.01.2019), fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare de 2 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 287 alin. (3) Cod penal (episodul din 20.05.2019), fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare de 2 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Țambalist Nicolae la 18 ianuarie 2019, aproximativ la ora 00:30, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, aflându-se în localul „Internet Cafe” care este amplasat pe XXXXX, în prezența mai multor persoane care se aflau în localul respectiv, înțelegând că se află în loc public, manifestând lipsă de cultură și comportându-se violent, în mod grosolan s-a implicat în conflict cu agenții de pază ai SRL „Alfin Protect” și anume cu Șaptefrați Ion și Ciugureanu Constantin, amenințându-i cu răfuiala fizică. În aceleași circumstanțe, Țambalist Nicolae, nedorind să aplaneze conflictul apărut, acționând prin intenție directă, fără careva motive întemeiate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu obrăznicie deosebită, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, demonstrativ l-a agresat pe Ciugureanu Constantin, aplicându-i în regiunea umărului capului o lovitură cu o rangă metalică, pe care a luat-o din localul nominalizat, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201902D0199 din 28.01.2019, plagă contuză superficială la nivelul părții piloase a capului, excoriație la nivelul membrului superior stâng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată. De asemenea, Țambalist Nicolae, conștientizând că încalcă grosolan ordinea publică și că prin acțiunile sale inspiră senzație de frică și disconfort emoțional persoanelor prezente în localul supra-indicat, în timpul aplicării violenței fizice asupra Ciugureanu Constantin, se exprima cu cuvinte obscene în adresa părții vătămate, înjosindu-i onoarea, cauzându-i și suferințe psihice.

Tot el, la 20 mai 2019, în perioada de timp cuprinsă între orele 04:00 și 05:00, aflându-se pe XXXXX, fiind în apropierea clubului de noapte „Ovico”, încalcând grosolan ordinea publică, manifestând o deosebită obrăznicie și fără a avea un motiv, a inițiat conflicte cu mai multe persoane care se aflau în apropierea clubului nominalizat, inclusiv și cu gardienii acestuia, care au solicitat intervenția agenților de pază a companiei „Prosecutor”. Tot atunci, Țambalist Nicolae în continuarea acțiunilor sale infracționale, în prezența mai multor persoane, a inițiat un conflict cu agenții de pază ai companiei „Prosecutor”, motivul acestuia fiind nemulțumirea lui că nu i se permite accesul în localul „Ovico”. În momentul ce regla conturile cu agenții de pază ai companiei „Prosecutor”, fiindu-i curmate acțiunile sale huliganice de către Dodon Roman, cu care se cunoșteau anterior, Țambalist Nicolae l-a numit pe acesta cu cuvinte necenzurate și l-a amenințat cu aplicarea violenței, iar când Dodon Roman a urcat în taxi și a încercat să plece acasă împreună cu Dodon Mihai, Iachim Mihai și Dodon Victoria, Țambalist Nicolae, fiind nemulțumit că nu a clarificat conflictul cu Dodon Roman, s-a poziționat în fața automobilului companiei de taxi și nu permitea pornirea acestuia. În continuare, fiindu-i curmate acțiunile de către agenții de pază ai companiei „Prosecutor”, îndepărtându-se la distanță de aproximativ 50 m de localul „Ovico”, Țambalist Nicolae, având intenția de a continua conflictul cu Dodon Roman

s-a poziționat din nou în fața automobilului de taxi, determinându-l pe acesta să coboare din automobil. În continuarea acțiunilor sale criminale, Țambalist Nicolae Anton a folosit în privința lui Dodon Roman un limbaj necenzurat și l-a amenințat cu vătămarea integrității corporale, după care, în urma unui schimb reciproc de lovituri și îmbrânceli, continuându-și acțiunile sale huliganice, a spart o sticlă și i-a aplicat lui Dodon Roman mai multe lovituri în regiunea brațului stâng, în regiunea abdomenului și în regiunea picioarelor. Drept urmare a acțiunilor intenționate ale lui Țambalist Nicolae, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201902P1525 din 20.05.2019, lui Dodon Roman i-a fost cauzată o vătămare ușoară a integrității corporale, manifestată prin plaga tăiată la nivelul brațului stâng, plaga tăiată și excoriații la nivelul flancului lateral stâng al abdomenului, excoriații la nivelul articulației coxo-femorale pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect înțepător, posibil cu cioburi de sticlă, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței și emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare reală pe un termen de 4 ani pentru fiecare episod, în baza art. 84 Cod penal, pentru concursul real de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili lui Țambalist Nicolae pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani în penitenciar de tip semiînchis și să fie încasate de la Țambalist Nicolae cheltuielile judiciare suportate pe parcursul urmăririi penale în mărime de 1248 de lei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea care se referă la individualizarea executării pedepsei și încasării cheltuielilor de judecată, și s-a pronunțat, în această parte, o nouă hotărâre conform modului stabilit pentru prima instanță prin care s-au exclus prevederile art. 90 Codul penal și s-a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Țambalist Nicolae în beneficiul statului suma de 1248 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest s-a menținut celelalte dispoziții ale sentinței.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61 și 75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, instanța de apel nu a considerat rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsim veridice și aplicabile argumentele invocate în apel. În aceeași ordine de idei, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a aplicat prevederile art. 90 Codul penal, a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite în privința inculpatului fără a motiva necesitatea soluției respective și fără a da eficiența cuvenită prevederilor art.61 și art.75 Codul penal.

La stabilirea cuantumului pedepsei și, îndeosebi, la individualizarea executării pedepsei a menționat instanța de apel, trebuie de ținut cont de scopurile pedepsei stipulate în art. 61 Cod penal. Legea penală stabilește următoarele scopuri: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a reținut că însăși modalitatea de comitere a faptelor indica la o caracteristică antisocială a inculpatului. Prin urmare, analizând aceste fapte, numirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei) nu va asigura realizarea scopului legii penale de restabilire a echității sociale, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or nu există nici o circumstanță ce ar indica la faptul că prin aplicarea unei sancțiuni penale neprivative de libertate, condamnatul se va corecta și nu va mai comite alte infracțiuni.

În concluzie, instanța de apel a specificat că pedeapsa stabilită de către instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară a demonstrat că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Cu referire la cerința apelantului privind încasarea cheltuielilor judiciare, conform art. 227, 229, 143 Codul de procedură penală, instanța de apel a menționat că scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepție, dar nu regulă. Astfel, instanța a considerat întemeiat apelul acuzatorului de stat și a dispus încasarea de la Țambalist Nicolae în beneficiul statului a sumei de 1248 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Roșioru Nadejda în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 12 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței de condamnare, considerând că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

În motivare recurenta a indicat că, instanța de apel a aplicat o pedeapsă inculpatului destul de aspră. Ținând cont de multitudinea circumstanțelor care descriu infracțiunea respectivă, instanța de apel nu a considerat rațional faptul că prima instanță a dispus suspendarea executării pedepsei, în acest sens găsind veridice și aplicabile argumentele invocate în apel. Apărarea consideră că sentința primei instanțe este legală și întemeiată și consideră că prevederile art. 90 Cod penal au fost aplicate corect și întemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Potrivit cererii de recurs, recurenta critică decizia contestată în latura pedepsei aplicată inculpatului, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens numirea unei pedepse cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Așa dar, instanța constată că, potrivit recursului ordinar declarat, ca temei de drept se indică pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă, Colegiul reține că solicitarea recurentului nu este motivată prin prisma temeiurilor indicate.

Or, pct. 6) stipulează că, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă recurentul indicând această eroare de drept, nu au concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, acesta nu și-a găsit confirmare, or, autoarea recursului este de-acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa care i-a fost aplicată, apreciind-o drept una prea aspră.

Din conținutul recursului declarat de apărătoarea inculpatului se constată că aceasta, intervine cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite inculpatului s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Analizând textul cererii de recurs, instanța constată că apărarea critică doar neaplicarea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal. Față de alegațiile recurentului, instanța consemnează că, de principiu, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal - suspendarea

condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

La adoptarea deciziei instanța de judecată apreciază dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea reală a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz anume în această consecutivitate și s-a realizat. De aceea, Colegiul apreciază că recursul este mai degrabă un apel deghizat, decît un efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară, care se bazează în mod esențial pe argumente deja analizate în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel în latura stabilirii pedepsei în privința inculpatului.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin casarea soluției instanței de fond, aplicând în privința inculpatului o pedeapsă privativă de libertate reală, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, soluție pe care o preia și instanța de recurs.

În subsidiar, Colegiul mai evidențiază că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului, care stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime ale acestora, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate, iar pe de altă parte, o sarcină pe care instanța o realizează în limitele stabilite de lege, ceea ce de fapt în cauza dată și a avut loc.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de avocata Roșioru Nadejda în numele inculpatului, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roșioru Nadejda în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2020, în cauza penală privindu-l pe ȚAMBALIST Nicolae XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 decembrie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion